

blive bedre, end de ere. For Øjeblikket er det meget daarligere Skibe, der ere i Gang der.

H. P. Pedersen: Jeg skal ikke lægge Beslag paa det høje Tings Tid i ret mange Minutter. Som vi alle vide, er der jo indtegnet en Masse Talere endnu, saa Forhandlingerne kunne blive lange nok endda. Men der er alligevel et Forhold, som jeg gerne vil henlede dette høje Tings Opmærksomhed paa. Jeg kan gøre det ganske kort, da det allerede er omtalt af to ærede Medlemmer af dette høje Ting, i Gaar af det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Tesdaorp) og i Dag af det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund). Jeg sigter til Forbindelsen mellem Masnedø og Falster. At denne Forbindelse langt fra tilfredsstiller de Fordringer, der fra forskellige Sider stilles, behøver man ikke at være Fagmand for at kunne se. Naar man har Lejlighed til at befare denne Route flere Gange om Aaret, bliver man Vidne til, hvilken Misfornøjelse der er blandt de rejsende, som ad denne Vej, København—Gedser, befordres til Udlandet, med de forholdsvist lange Ophold, der altid ere ved Overfarten mellem Masnedø og Falster. Det har i høj Grad forundret mig, at den ærede Jernbanekommission har beskæftiget sig saa lidt med dette Spørgsmaal, som det af Betænkningen fremgaar. Jeg synes, at der havde været Anledning til at beskæftige sig noget mere med dette Spørgsmaal, fordi det i længere Tid har været bekendt, at saavel Persontrafikken som Godstrafikken paa denne Linie er tagen ganske overordentlig til. Det ærede 11te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) skød sig imidlertid ind under, at der først i 11te Time blev forelagt Forslag derom fra Generaldirektoratets Side. Hvis det er Tilfældet, maa jeg meget beklage, at Generaldirektoratet har vist saa lidet Fremsyn i denne Sag. Et æret Medlem talte i Gaar om de Ulemper, der kunne være i Store Bælt, navnlig i Isvintre, men jeg vil gøre opmærksom paa, at Ishindringerne kunne være endnu værre mellem Masnedø og Falster end i Bælterne. Farvandet mellem Masnedø og Falster er et af de første, der pakkes fulde af Is, det sker f. Eks. længe, før det finder Sted ved Gedser. Selv om Overfarten trods Isen kan være tilgængelig mellem Tyskland og Gedser, kan Forbindelsen mange Gange dog være forhindret i det smalle Farvand mellem Masnedø og Falster. De Herrer huske sikkert, at selv

i en Vinter som den i Fjor, der ikke var meget streng, var Færdselen paa denne Strækning dog forhindret paa ikke faa Dage, og de Herrer kunne sikkert alle erindre, at en Gang i Fjor var en af Dampfærgerne kommen i Drift og kom ikke fri før efter flere Timers Forløb, saaledes at der var en Tid, hvor ingen vidste, hvor den var bleven af. Der ligger i disse Ulemper, som saa let indtræde der, en Opfordring til at tage fat paa dette Forhold saa snart som muligt. Jeg vil derfor gerne henstille til det Udvalg, der formodentlig vil blive nedsat, at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg antager ikke, at det vil kunne ordnes paa denne Lov i Aar, thi det er vel noget, der fordrer større Undersøgelser end dem, der kunne foretages i et Udvalg, men jeg vil dog henstille til Udvalget at have Opmærksomheden henvendt derpaa.

Med det samme jeg har Ordet, vil jeg gerne udtale min Glæde over, at de Baner paa Lolland-Falster, der ere medtagne, skulle have Halvdelen af Anlægssummen i Tilskud. Der er derved sikkert skabt en Mulighed for, at disse Baner kunne blive til Virkelighed. Hvis man til Nakskov—Kragens-Banen kun vilde bevilge Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne, vilde det efter mit Begreb betyde, at Banen aldrig blev til noget, saa kunde man lige saa godt lade være med at vedtage den, det er jeg temmelig sikker paa efter mit Kendskab til Egnen. Det vilde nemlig være aldeles umuligt at skaffe et større Tilskud fra den paagældende Egn end netop Halvdelen af Anlægssummen.

Saa vilde jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til en Udtalelse, der fremkom i Gaar fra det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) med Hensyn til den østjællandske Jernbane. Det ærede Medlem udtalte, at naar det var foreslaaet at gøre den til Statsbane, var det ganske naturligt, fordi denne Bane var anlagt efter et af de allerdaarligste Principper, der have været anvendte ved Privatbaaneanlæg, idet Staten der har paataget sig at garantere Aktionærerne et vist Udbytte af deres Aktier. Jeg kan fuldt ud slutte mig til disse Udtalelser, men jeg vilde gerne have Lov til at pege paa, at det samme Forhold, der gør sig gældende ved den østjællandske Bane, ogsaa gør sig gældende ved den lollandske Bane, idet Staten der har paataget sig en Garanti overfor Aktionærerne af, saa vidt jeg ved, 4 pCt. Jeg vil blot henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa dette Forhold.